

ПІДСУМОК

Таким чином, доба римського часу вважається одним з найскладніших періодів в українській історії I тис. н.е. Вивчення археологічних пам'яток першої половини I тис. н.е. засвідчує складні етнокультурні процеси, які відбуваються в цей час. На історичній арені з'являються нові народи, відомі за своїми етнічними назвами. Саме в цей час в писемних джерелах згадуються слов'янські племена венедів, антів і склавинів, матеріальна і духовна культура яких формувалася в різноетнічному сарматському, германському, фракійському та ін. оточені.

З включенням Північного Причорномор'я та Подунав'я до складу Римської імперії, в середовище варварських племен інтенсивно проникають економічні та культурні впливи провінційно-римського світу. Знахідки імпортованих виробів у вигляді кераміки типу terra sigillata і terra nigra, амфорної тари, прикрас, а також римських монет вказують на контакти населення лісостепової зони України з жителями римських провінцій Дакія, Паннонія, міст Північного Причорномор'я. Відкриття у с. Комарів на Середньому Дністрі римської факторії, яка спеціалізувалася на виготовленні скляних виробів, засвідчує поширення провінційних технологій виробництва на варварські території.

Близькість римського лімесу викликало активізацію міграційних процесів. Участь в них приймали різноетнічні племена, які заселяли простори Центрально-Східної Європи. З середини I тис. н.е. вказане явище переросло у масштабне «Велике переселення народів». Позбавившись політичної зверхності готів, а також впливів інших іноетнічних сусідів, першість у цих подіях в епоху раннього середньовіччя починають відігравати слов'янські племена, відомі в археології під умовними назвами празької, пеньківської та колочинської культур.

